Dilluns, 9 de novembre de 2026 – 20 h
Sala de Concerts
Palau Piano

Christian Blackshaw — Integral de Sonates per a piano de Mozart (I)

Fitxa artística

Christian Blackshaw, *piano*

Programa

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

I part

Sonata per a piano núm. 1, en Do major, KV 279 (189d)
- Allegro
- Andante
- Allegro

Sonata per a piano núm. 2, en Fa major, KV 280 (189e)
- Allegro assai
- Adagio
- Presto

Sonata per a piano núm. 8, en Re major, KV 311 (284c)
- Allegro con spirito
- Andante con espressione
- Rondó: allegro

II part

Sonata per a piano núm. 17, en Si bemoll major, KV 570
- Allegro
- Adagio
- Allegretto

Sonata per a piano núm. 9, en La menor, KV 310 (300d)
- Allegro maestoso
- Andante cantabile
- Presto

Biografies

Consulteu la biografia de l'artista al seu web oficial:

christianblackshaw.com

Durada aproximada del concert:

1a part, 53 minuts
Pausa de 20 minuts
2a part, 37 minuts.

#piano

Qui n'és el protagonista?

Christian Blackshaw

Christian Blackshaw, un dels pianistes més refinats del moment, reconegut internacionalment per la seva profunda comprensió de Mozart, amb qui l'artista britànic comparteix protagonisme. Per a Blackshaw, cada sonata de Mozart és com una "miniòpera", plena de vida i de drama. Aquest és el primer recital d'un projecte de llarg recorregut del pianista que portarà al Palau la totalitat de les sonates mozartianes en diverses entregues; la propera, a la primavera.

Quines són les claus del concert?

Aquest recital s'endinsa en el cor del Classicisme vienès. Mozart va renovar profundament el gènere amb les seves divuit sonates escrites per a piano sol entre el 1774 i el 1789, a les quals se n'hi sumen sis més per a piano a quatre mans i una per a dos pianos. Concebudes originàriament per interpretar-se en salons i àmbits privats, les sonates mozartianes reflecteixen l'evolució estilística del compositor i han esdevingut un pilar de tot el repertori pianístic. Representen la transició entre el Classicisme primerenc i el tardà, i serveixen de pont indispensable entre les sonates pioneres de Haydn i el maximalisme dramàtic de Beethoven.

A què has de parar atenció?

Mozart no va inventar la forma de la sonata, però la va perfeccionar dotant-la d'una simetria i un equilibri formals inèdits. I, sobretot, va aconseguir traslladar la fluïdesa i el drama de l'òpera a l'estructura de la sonata: cada moviment esdevé un diàleg entre personatges imaginaris, plens d'expressivitat. És una característica que es percep amb claredat a la *Sonata núm. 17, KV 570*, en què el contrast entre moviments és especialment teatral. Val la pena parar atenció al seu domini en crear dos temes musicals diferenciats a l'exposició: el primer, enèrgic i rítmic; el segon, més líric i cantable, com es pot apreciar a la *Sonata núm. 8, KV 311*, o a la *Sonata núm. 2, KV 280*. Després, Mozart introdueix sonoritats atractives i innovadores que afegeixen tensió dramàtica, un recurs especialment palpable a la *Sonata núm. 9, KV 310*, la més tempestuosa de les cinc.

Sabies que...

La *Sonata núm. 17, KV 570* va viure una curiosa confusió després de la mort de Mozart. Un editor va decidir, de manera arbitrària, afegir-hi una part de violí que el compositor no va escriure mai. Durant molt de temps es va publicar com a sonata per a piano i violí, i no va ser fins al segle XX que se'n va recuperar la forma original. És una obra d'aparença senzilla que amaga un segon moviment d'una bellesa exquisida i uns motius que ja anuncien *La flauta màgica*.

Mozart i el piano: un primer viatge per cinc sonates

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) va créixer literalment enganxat a un teclat; en un primer moment, vigilat i assessorat pel seu pare, Leopold, i com a nen prodigi que recorria Europa exhibint –al costat de la seva germana Nannerl– una destresa tan precisa com naturalment expressiva. Ja d'adult, instal·lat a Viena, el piano –en plena transformació des del clavicèmbal cap al *fortepiano* modern– es va convertir en l'instrument central de la seva vida professional: hi improvisava, hi ensenyava, hi estrenava els seus concerts i hi confiava algunes de les pàgines més íntimes del seu catàleg. Les sonates no formen un cicle unitari, sinó un mostrari divers.

Formalment, s'inscriuen en la forma de la sonata, el motlle que va dominar la música instrumental de la segona meitat del segle XVIII. Nascuda de l'estil galant i consolidada pel Classicisme, organitza el primer moviment (i sovint també l'últim) en tres blocs: l'exposició, amb dos temes en tonalitats contrastades a partir de la dialèctica tònica-dominant; el desenvolupament, on aquest material es fragmenta i es posa en tensió harmònica, i la reexposició, que retorna els temes a la tonalitat principal. Al voltant d'aquest primer moviment s'hi articulen, habitualment, un moviment lent de caràcter *cantabile* i un final més àgil, sovint en rondó o de tema amb variacions.

Més enllà de l'esquelet formal, el que distingeix Mozart és com omple aquest motlle de contrast dramàtic, de melodia essencialment vocal –hereva de la seva experiència operística– i amb una sorprenent economia de mitjans.

La *Sonata núm. 1 en Do major, KV 279 (189d)* i la *Sonata núm. 2 en Fa major, KV 280 (189e)* pertanyen al primer gran conjunt de sis sonates que Mozart va escriure a Múnic el 1774. Tenen un caràcter didàctic i cortesà: frases clares, textures transparents i un optimisme lluminós propi del llenguatge galant, però ja marcat per girs harmònics i silencis que anuncien un compositor de divuit anys decidit a superar els models del seu temps.

Tres anys més tard, durant el llarg viatge que va fer per Mannheim i París, Mozart va compondre la *Sonata núm. 8 en Re major, KV 311 (284c)*. El contacte amb l'orquestra de Mannheim, aleshores la més brillant d'Europa, es deixa sentir en una escriptura més orquestral i concertant, amb un primer moviment d'empenta rítmica i un final en forma de rondó particularment elaborat. És una obra de transició, en què el jove Mozart assimila noves sonoritats sense perdre la claredat formal apresa els anys de Salzburg.

D'aquell mateix viatge, ja instal·lat a París el 1778, és la *Sonata núm. 9 en La menor, KV 310 (300d)*, una de les pàgines més colpidores de tot el catàleg pianístic mozartià. És, juntament amb la *KV 457*, l'única incursió del compositor en la tonalitat menor per a piano sol, i tradicionalment la seva foscor s'ha vinculat a la mort de la mare de Mozart, Anna Maria, que va tenir lloc precisament a París aquell estiu. Sense necessitat de recórrer a la biografia per justificar-ne el valor musical, la *KV 310* sorprèn per la duresa gairebé beethoveniana del primer moviment, la desolació de l'"Andante cantabile" central i la urgència quasi febril del "Presto" final.

Onze anys després, el febrer del 1789, durant el seu viatge a Berlín, Mozart va escriure la *Sonata núm. 17 en Si bemoll major, KV 570* com a part d'un encàrrec de la cort de Frederic Guillem II de Prússia: un conjunt de sonates senzilles dedicades a la princesa Frederica. Malgrat el seu origen pedagògic, l'obra reflecteix tota la sobrietat i el domini contrapuntístic del darrer Mozart: una escriptura depurada fins a l'essencial, en què cada nota sembla imprescindible. El primer moviment, d'una elegància quasi haydniana, i el rondó final, ple de gràcia melòdica, tanquen el cicle de les sonates amb la maduresa serena del compositor.

Escoltades una rere l'altra, aquestes cinc sonates –del 1774 al 1789– dibuixen no tant una evolució lineal, sinó més aviat un mapa de les moltes maneres a través de les quals Mozart es va relacionar amb l'instrument de teclat.

Jaume Radigales
Crític musical i professor de la Universitat Ramon Llull

Palau de la Música Catalana

Palau Piano

Yuja Wang
Christian Blackshaw
Alexandra Dovgan
Pierre Laurent Aimard
Arielle Beck
Yulianna Avdeeva
Grigory Sokolov
Claire Huangci
Leif Ove Andsnes
Josep Colom
Víkingur Ólafsson

Temporada 2026–2027

Entrades i abonaments a la venda
a palaumusica.cat

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius exclusius disponibles gratuïtament a **palaudigital.cat**

Veure ara:

Gràcies pel vostre suport!

Ser Mecenes del Palau de la Música Catalana és molt més que una aportació econòmica: és un compromís amb la cultura, amb la bellesa i amb la història. És convertir la vostra marca en un llegat universal i l'oportunitat de formar part d'un projecte únic.

Mecenes Protectors

artyplan
CASA SEAT
CATALONIA HOTELS & RESORTS
camins.cat
Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports
COL·EGI DE FARMACÈUTICS DE BARCELONA
CONTROL GROUP
DES Eventi y Spettacoli SL.
eurofragance
exeaimpact The Puig Family Foundation
EY Shape the future with confidence
factorenergia
Fundació FLUIDRA Llegat Joan Planes
Fundación Dvesta
Fundación Manuel Lao mlh
repsol fundación
GVC Gaesco
Gramona
mesoestetic
MITSUBISHI ELECTRIC Changes for the Better
movantia
Nestlé
savills
SEIDOR
VEOLIA

Mecenes d'Honor

Agrolimen
grupo euromadi
Sabadell Fundació
Damm Fundació
FUNDACIÓ Gandara
Fundació "la Caixa"
Fundació Grup Farmacèutic Salvat
Occident Fundación
Santander
Santander Fundación
HAVAS
Ibercaja
isp Inversiones y Servicios Publicitarios
Limak
Telefónica
The NANDO and ELSA PERETTI foundation Delegació a Catalunya

Mecenes Col·laboradors

Mitjans de Comunicació

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Masriera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – Cecot – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – FemCAT – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquimia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresion – Sesé – Soler Cabot

Gràcies pel vostre compromís!

Ser benefactor del Palau de la Música Catalana és comprometre's amb una institució cultural única al món i viure l'experiència Palau d'una manera exclusiva i pròxima. És formar part d'una comunitat de persones que comparteixen la passió per la cultura i la música, i en són ambaixadores.

Benefactors d'Honor

Prof. Rafael I. Barraquer Compte
Francesc Xavier Carbonell Castellón
Mariona Carulla Font
M. Dolors i Francesc
Pere Grau Vacarisas
María José Lavin Guitart
Marta Mora Raurich
Mª del Carmen Pous Guardia
Daniela Turco
Joaquim Uriach Torelló
Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril
Eulàlia Alari Ballart
Pere Armadàs Bosch
Rosamaria Artigas i Costajussà
Núria Basi Moré
Lluís Carulla Font
Amb. Prof. Mark Dybul
i Mr. Jason Claire
Joaquim Coello Brufau
Josep Colomer Viure
Josep Daniel i Lluïsa Fornos
Isabel Esteve Cruella
Victor Font
Casimiro Gracia Abian
Jordi Gual i Solé
Ramon Poch Segura
Juan Eusebio Pujol Chimeno
Juan Manuel Soler Pujol
Karin Zimmermann

Benefactors

Mª Victoria de Alós Martín
Mahala Alzamora Figueras-Dotti
Manel Bertran Mariné
Gemma Borràs i Llorens
Jordi Capdevila i Pons
Oriol Coll
Rolando Correa
Elvira Gaspar Farreras
Francisco Gaudier Fargas
Pablo Giménez-Salinas Framis
Maite González Rodríguez
Irene Hidalgo de Vizcarrondo
Pepita Izquierdo Giralt
Immaculada Juncosa
Isaac Martín Salvà
Silvia Martínez Losas i Luis Vives de Prada
Juan Molina-Martell Ramis
M. Victòria Moncunill i Cirera
Joan Oller i Cuartero
Rafael Pous Andrés
Inés Pujol Agenjo
Pepe Pujol Agenjo
Toni Pujol Agenjo
Olga Reglero Bragulat
Anna Risa i Pere Marcet
Carla Sanfeliu
Josep Ll. Sanfeliu
Marc Sanfeliu
Manel Sarasa Serra
Elina Selin
Jordi Simó Sanahuja
M. Dolors Sobrequés i Callicó
Fernando Trias de Bes
Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

També et pot interessar

Alexandra Dovgan
10.12.26 - 20 h
Palau Piano
— Bach, Schubert i Chopin

Yulianna Avdeeva
17.02.27 - 20 h
Piano
— Bach, Beethoven i Ravel

Josep Colom
03.03.27 - 20 h
Palau Piano
— Mompou, Liszt, Bach i Franck

Christian Blackshaw
13.04.27 - 20 h
Palau Piano
— Integral de Sonates per a piano de Mozart (II)

Nadal al Palau

6 de desembre | 6 de gener
Homenatge a Williams i Zimmer
Orquestra Simfònica del Vallès

Dimarts, 08.12.26 – 17.30 h
Pop-rock simfònic
Orquestra Simfònica del Vallès

13 i 19 de desembre | 4, 8 i 10 de gener
Les quatre estacions de Vivaldi
Farran Sylvan James & Vespres d'Arnadí

Dimarts, 15.12.26 – 19.30 h
Oratori de Sant Felip Neri
Bach: Advent i Nadal
A càrrec de l'organista Juan de la Rubia

Dimarts, 15.12.26 – 20 h
El pessebre de Pau Casals
Agrupació Cor Madrigal
& Franz Schubert Filharmonia

Dimecres, 16.12.26 – 20 h
El Messies de Händel
RIAS Kammerchor Berlin & Akademie für Alte Musik Berlin

Divendres, 18.12.26 – 19 h
Oratori de Nadal de Bach
Collegium Vocale Gent
& Philippe Herreweghe

Dissabte, 19.12.26 – 18.30 h
Festival de valsos i danses
Valsos i polques de la família Strauss amb l'Orquestra Simfònica del Vallès

Diumenge, 20.12.26 – 18.30 h
La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon
Coral Cantiga, Orfeó Gracienc
& Orquestra Simfònica del Vallès

Dilluns, 21.12.26 – 19 h
Reinoud van Mechelen & A Nocte Temporis

25 de desembre | 2, 4 i 9 de gener
El trencanous de Txaikovski
Orquestra Simfònica de Vallès, amb espectacle d'art amb sorra a càrrec de Borja González

28, 29 i 31 de desembre | 1, 2, 3, 5, 8 i 9 de gener
Concert d'Any Nou
Orquestra Simfònica del Vallès

3 i 10 de desembre
El Messies de Händel
Vespres d'Arnadí & Dani Espasa

Més informació i entrades a palaumusica.cat/nadal

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ ORFEÓ CATALÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

GOBIERNO DE ESPAÑA · MINISTERIO DE CULTURA · inaem

Membre de:

ECHO EUROPEAN CONCERT HALL ORGANISATION

Compromís amb el medi ambient:

AENOR GESTIÓ AMBIENTAL ISO 14001

EMAS

BIOSPHERE certified

D. L.: B 21194–2026

© Agnes Jonas